

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

بازتاب و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعم فراشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش شخصت و سوم

۱۸ دسمبر ۲۰۱۴

کوشش هانی به منظور عادی کردن زندگی درونی حزب:

شرایط جدیدی که پس از پیروزی انقلاب توده‌ئی در کشور پیش آمده بود و وظائف تاریخی نوینی که در برابر حزب قرار داشت ایجاب می‌کرد که محدودیت‌های دموکراسی درونی حزب و مربوط به زمان جنگ از میان برداشته شود و کلیه موازین مارکسیستی – لنینیستی در زندگی سازمانی حزب به موقع عمل در آید. اما مداخله رهبری یوگوسلاوی و این که **کوچی کوچی** شکل‌ها و شیوه‌های ترسکیستی – رویزیونیستی رهبری مذکور را عیناً و به‌طور میکانیکی در حزب کمونیست البانی می‌ساخت، مانعی بر سر این راه بود و باعث شده بود که در مشی سازمانی حزب انحرافات و نقایص آشکاری روی دهد. رفیق **انور خوجه** به منظور تصحیح خطاها و عادی کردن وضعیت پیشنهاد کرد که کار سازمانی حزب و مناسبات میان حزب و حکومت مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. خود **کوچی کوچی** مأمور شد که گزارشی در این مسأله به هیأت سیاسی تقدیم دارد ولی وی به تحریک رهبری حزب کمونیست یوگوسلاوی از این وظیفه طفره رفت و هیچ‌گاه گزارش طلبیده را نداد. از آنجا که **کوچی کوچی** مسؤول مستقیم انحرافات در مسائل سازمانی بود، می‌خواستند که او به این وسیله در معرض ایراد قرار نگیرد و مداخله رهبری یوگوسلاوی بر ملا نشود و مشی اشتباه آمیزی که رهبری مذکور به حزب کمونیست البانی تحمیل کرده بود، دست نخورده بماند.

معذک در اثر درخواست مصرانه رفیق **انور خوجه** و سایر رفقای رهبری، کمیته مرکزی در باره عادی کردن زندگی سازمانی حزب تصمیماتی گرفت. چون اساسنامه وجود نداشت کمیته مرکزی رهنمودهای مشروعی صادر کرد که بر زندگی درونی حزب در مسأله پذیرش اعضای جدید و در مناسبات میان حزب و حکومت و سازمان‌های توده‌ئی حاکم باشد. ولی در رهنمودهای مذکور به هیچ‌وجه نامی از انتخاب ارگان‌های حزبی نبود. بعداً در مارچ ۱۹۴۷ کمیته مرکزی تصمیم گرفت که انتخابات به عمل آید اما فقط در مورد دبیران با بلند کردن دست صورت گرفت. برای بورو‌ها و کمیته‌های حزبی انتخابات به عمل نیامد.

یکی از اقداماتی که در زندگی داخلی حزب اهمیت خاص داشت تصفیه صفوف آن (تجدید نظر) بود که در طی سال ۱۹۴۶ و موقع توزیع کارت های عضویت صورت گرفت. در اثر این تجدید نظر، ۱۲۴۶ نفر یعنی ۱۰ درصد کلیه اعضاء و نامزد ها از حزب اخراج شدند. البته عده ای از آنها شایسته عنوان والای عضو حزب نبودند. ولی در تجدید نظر مذکور موازین سازمانی مارکسیستی - لنینیستی به خوبی مراعات نشده بود و در اثر یک سلسله اشتباهات، برخی از اعضاء که شایستگی نداشتند در عضویت حزب باقی ماندند و حال آن که برخی دیگر بناحق اخراج شدند.

تعداد اعضای حزب پس از این تجدید نظر سریعاً رو به افزایش نهاد و در عرض یک سال، سه برابر و نیم شد. این امر از یک سو نشانه تقویت اعتبار حزب بود ولی از سوی دیگر بر ضعف ترکیب و روحیه مبارزه جوی آن نیز دلالت می کرد زیرا که در پذیرش اعضاء فقط به تکثیر تعداد توجه کرده و عملاً مسأله کیفیت را از نظر دور داشته بودند. نتیجه این شد که دوباره عناصری کاملاً بیگانه از حزب و حتی دشمن حزب در آن راه یافتند. به علاوه در مسأله پذیرش زنان به ویژه در روستا ها، روش سکتاریستی به کار رفته بود.

کمیته مرکزی در عین حال که در راه عادی کردن زندگی سازمانی حزب می کوشید، به منظور ارتقاء سطح آموزش تئوریک کمونیست ها که هنوز خیلی پائین بود تصمیماتی نیز اتخاذ کرد. این وظیفه از آن جهت عاجل بود که سازمان های حزب مطالعه تئوری سوسیالیستی - لنینیستی را ضرورت مبرم تلقی نمی کردند. برای نیل به ارتقاء سطح آموزش تئوریک، کلاس ها و دوره های تئوریک بر پا گشت و شکل های مطالعه انفرادی سازمان داده شد. به علاوه ترویج و تبلیغ در میان توده های مردم با استفاده از شکل ها و وسائل نوین کار، توسعه یافت.

ادامه دارد...